

de strategi, som Folketinget står bag, og det er min politiske forpligtelse at arbejde på det grundlag, og det gør jeg med stor glæde.

Og fagligt er jeg simpelt hen heller ikke enig i den meget snævre økonomiske måde at se det hele på, som professor Paldam tydeligvis arbejder med, for jeg mener, at det er rigtigt, at vi tager disse bredere hensyn til miljø, bæredygtighed, demokrati og menneskerettigheder og kvindespørgsmålet; de er nødvendige bestanddele af strategien, når de ændringer, som er nødvendige for at bekæmpe fattigdommen, skal skabes.

Til sidst vil jeg sige – mere for også at bebude det her – at i den strategi, som der er bred enighed om, er der faktisk indeholdt en gennemgang i år af, hvad der er gjort indtil nu, og det består faktisk af det, som vi stort set alle sammen har været enige i.

Den gennemgang er altså ved at blive udarbejdet, og det vil blive gjort sådan, at Folketinget har denne midtvejsbeskrivelse af strategien frem mod år 2000 omkring årsskiftet, og den vil efter min mening kunne danne grundlag for en diskussion i Folketinget engang i det nye år. Og det vil vi i hvert fald hilse velkommen.

Men det vil blive på basis af de værdier, der hidtil har været enighed om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 12 af Kim Behnke (FP) (se foran) forkastedes, idet 42 (V, KF, FP og DF) stemte for, 57 (S, SF, RV, EL og CD) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 20:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 9/10 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Det er unægtelig noget overraskende, at jeg kommer til som den første ordfører, for det betyder jo, at hverken Venstre eller De Konservative har tænkt sig at tage ordet i dag. Man må nok sige, at med det, der har været i medierne i de sidste par dage om, hvad Venstre og De Konservative har tænkt sig, og hvilke tanker de har gjort sig, havde det nu været rart at høre lidt her fra Folketingets talerstol og blive klar over, om det kun var noget, der blev sagt til medierne, eller om det er noget, der får konsekvenser her i Folketingssalen.

Sagen er jo, at et dansk statsborgerskab ikke bare er noget, man skal give væk; et dansk statsborgerskab skal overvejes meget nøje. Vi skal nøje vurdere de personer, der søger om at få det, vi skal se dem an og afgøre, om vi nu også mener, de er berettigede til at blive danske statsborgere. Dansk statsborgerskab er et guld-randet papir, som gælder resten af livet og for de kommende generationer, så det er et stykke papir, man ikke blot skal udlevere.

Derfor har vi i Fremskridtspartiet tidligere stillet forslag om – og det vil vi gøre igen i denne samling – at tidsrummet frem til det tidspunkt, hvor man har mulighed for at søge om dansk statsborgerskab, som i dag er ca. 7 år, bliver forhøjet til 12 år, som vi så har til at se ansøgerne an og se, om de opfylder betingelserne for at blive danske statsborgere.

Der er unægtelig tre krav, som bør være opfyldt, når man søger om at få dansk statsborgerskab. Først bør der være et krav om økonomisk formåen, dvs. at man er i stand til at forsørge sig selv og ikke har væsentlig gæld til det offentlige. Det andet og nok væsentligere punkt er, at man har holdt sig fri af kriminalitet og ikke har begået kriminelle handlinger. Hvis man har det, viser man jo med tydelighed, at man ikke vil overholde landets lovgivning, og så kan der naturligvis ikke blive tale om, at der gives dansk statsborgerskab. Det sidste krav er, at ansøgerne skal være i stand til at beherske det danske sprog i skrift og tale. Vi har jo diskuteret mange gange, i hvilken grad kravet skal være opfyldt, men det er et krav, som vi støtter i Fremskridtspartiet, og vi er indstillet på at fortsætte med det.

Når vi nu står med et forslag, hvor der er små 1.200 personer, der søger om at få dansk statsborgerskab, er der flere ting, vi skal være